

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/249/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2213216764
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2213216764.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a členov senátu: JUDr. Andrea Dudášová a JUDr. Martin Holíč, v právnej veci navrhovateľa: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, Pribinova 25, Bratislava, zastúpeného spoločnosťou: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, Bratislava, proti odporcovi: E. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XX, M., o zaplatenie 1.024,35 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda, č.k. 14C/145/2013-26 zo dňa 6. decembra 2013, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa potvrdzuje.

Odporcovi sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňový zamietol žalobu, ktorou sa navrhovateľ domáhal rozhodnutia súdu, ktorým by bol odporca zaviazaný k zaplateniu istiny vo výške 1.024,35 Eur s príslušenstvom. Rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil právne aplikáciou § 497 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2, § 2, § 9 ods. 1 písm. a) a b) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 37 ods. 1, § 40 ods. 1, § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, § 54 ods. 1, 2, § 517 ods. 1, § 565 Občianskeho zákonníka vecne tým, že z výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je v celom rozsahu bezdôvodná. Predmetná zmluva neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, výšku, počet a termíny splátok úrokov a výšku, počet a termíny splátok iných poplatkov; ďalej neobsahuje konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2, a veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie. Pre uvedené nedostatky sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Z navrhovateľovho predloženého splátkového kalendára vyplýva, že odporkyňa na splátkach zaplatila 3.372,48 Eur, teda sumu oveľa vyššiu, než je samotná istina. Na ostatné úroky, poplatky a sankcie navrhovateľ nemá nárok ani preto, lebo ich dojednanie vo všeobecných obchodných podmienkach navrhovateľa je absolútne neplatné. Ide o tzv. typovú zmluvu, napísanú drobným až nečitateľným písmom, teda zmluva vrátane všeobecných obchodných podmienok boli vopred pripravené navrhovateľom bez účasti druhej strany - spotrebiteľa, pričom konkrétny spotrebiteľ nemal právo zásadným spôsobom do nej zasahovať, prípadne meniť jej podmienky. Nejde teda o podmienky individuálne dojednané. Dôvodom ich absolútnej neplatnosti je rozpor s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1, § 39 Občianskeho zákonníka, absencia písomnej formy podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd tiež poukázal na neprimerane vysokú úrokovú sadzbu vo výške 79,49% ročne. Podľa údajov Národnej banky Slovenska priemerná výška úrokovej sadzby pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných bankami domácnostiam s dobou konečnej splatnosti od 1 do 5 rokov v máji 2008 bolo vo výške 13,68%, preto považoval dojednaný úrok v rozpore s dobrými mravmi a teda absolútne neplatný. Rozhodnutie v časti trov konania odôvodnil s použitím § 142 ods. 1, 2 O.s.p. O trovách konania súd

rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že v konaní mala odporkyňa plný úspech, k náhrade si však žiadne trovy neuplatnila.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie navrhovateľ a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalobe vyhovie v celom rozsahu a súčasne odporkyňi uloží aj povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia navrhovateľa v konaní pred súdom prvého stupňa a náhradu iných trov konania vo výške súdneho poplatku, alternatívne navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 83,34 Eur vrátane DPH, tzn. za jeden úkon - odvolanie + režijný paušál (61,41 Eur + 8,04 Eur + 20% DPH).

Odvolanie odôvodnil tým, že napáda predovšetkým správnosť skutkových záverov ako aj následne právne posúdenie vecí ako nesprávne a nezákonné zdôrazňujúc, že zákon č. 258/2001 Z.z. nevyžaduje pri uvádzaní jednotlivých predpísaných náležitostí zmluvy, aby boli v rovnakom poradí ako v spomenutom zákonom ustanovení, alebo aby pri ich uvedení zmluvy bolo použité aj zákonom určené označenie, tzn. že zákon nevyžaduje, aby jednotlivé informácie boli označené popisom ako ich uvádza zákon, vyžaduje len uvedenie údajov zodpovedajúcich požiadavkám zákona. Cieľom takejto právnej úpravy bolo, aby zmluva obsahovala určité informácie, teda nie je napríklad potrebné pri uvádzaní konečného termínu splatnosti úveru uvádzať formuláciu „konečná splatnosť úveru je...“. Požiadavka na ustanovenie tohto údaju je splnená uvedením údaju určujúceho túto konečnú splatnosť úveru v tomto prípade splatnosť poslednej splátky. Záver súdu o tom, že zmluva neobsahuje zákonom predpísané náležitosti nie je správnym. Zmluva obsahuje určenie počtu splátok, dátum ich splatnosti ako aj ich výšku. Samotné rozpisovanie splatnosti splátok istiny a úrokov by prichádzalo do úvahy len vtedy, ak by ich splatnosť bola rozdielnou. V tomto prípade však tomu tak nebolo. Tento záver odôvodnil aj s poukazom na dôvodovú správu týkajúcu sa uvedeného zákonného ustanovenia, podľa ktorej spotrebiteľ musí byť informovaný v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosť vyplývajúcu mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Výklad § 4 ods. 2 písm. i) je teda zo strany konajúceho súdu formalistický. Pričom ani zo znenia daného ustanovenia sa gramatickým a jazykovým výkladom nedá zdôvodniť požiadavka súdu ohľadne rozpisovania splátky v zmluve o revolvingovom úvere uzavretej medzi účastníkmi konania. Ohľadne neuvedenia konečnej splatnosti úveru (písm. g)) zmluva o revolvingovom úvere obsahuje stanovenie dátumu splatnosti poslednej splátky. Ide teda o deň, v ktorý má byť úver splatený, čím je teda určený koniec splácania spotrebiteľského úveru, preto požiadavka na uvedenie konečnej splatnosti úveru je teda splnená a bolo to dňom 24.05.2011. V danom prípade sú teda splnené odvolacie dôvody v zmysle § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. ako aj podľa § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p., ako aj § 205 ods. 2 písm. c), d) a f) O.s.p.

Odporca odvolanie nepodal a k doručenému odvolaniu navrhovateľa sa písomne nevyjadril.

Krajský súd v Tnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné, keďže napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je v napadnutej zamietajúcej časti vecne správny.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania jemu predchádzajúceho ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

Pretože odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom prvého stupňa zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správnym skutkovým záverom. Pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie navrhovateľom uplatneného nároku, a pretože odvolací súd zároveň v prevažnom rozsahu zdieľa i právne závery prvostupňového súdu vo veci, s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvostupňového súdu odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi.

Navrhovateľ a odporca dňa 15. mája 2008 uzavreli úverovú zmluvu, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporcovi sumu 1.991,64 Eur s tým, že odporca splatí úver v 36 mesačných splátkach, každá vo výške 120,29 Eur.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že sa jedná o spotrebiteľský úver.

Vzhľadom na čas uzavretia zmluvy účastníkov, na daný vzťah je treba aplikovať ust. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase podpísania zmluvy (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“).

Podľa § 4 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ods. 1).

Podľa ods. 2 zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) musí obsahovať

a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,

b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,

i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2,

l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,

n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,

o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

p) práva spotrebiteľa podľa § 7,

q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa ods. 3 pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa ods. 4 od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere

Ustanovenie § 4 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch stanovuje, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu a taxatívne stanovuje, aké náležitosti musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať. Absencia niektorých týchto náležitostí nespôsobuje neplatnosť predmetnej zmluvy, ak už bol poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo ak bol dodaný tovar alebo poskytnutá služba, a to z dôvodu ochrany spotrebiteľa. Sankcia neplatnosti by totiž neprímerane tvrdo dopadala na spotrebiteľa, ktorý by tým stratil výhodu splátok, a mohol by sa tak dostať do ťažko riešiteľnej situácie, pretože spravidla finančné prostriedky z úveru už použil a nemá možnosť ich bezprostredne splatiť v celej výške.

Zákon o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy namiesto sankcie neplatnosti sankcionoval veriteľa tým, že ak zmluva neobsahuje presne vymedzené náležitosti konkretizované v ust. § 4 ods. 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 4 ods. 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch).

Jednou z povinných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je aj výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. i) Zákona o spotrebiteľských úveroch). Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a zároveň aby si veriteľ voči dlžníkovi nemohol uplatňovať aj nároky, na ktoré nemá právo.

Súd prvého stupňa preto správne pristúpil k prieskumu, či zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch, a dospel k správne záveru, že predmetná zmluva neobsahuje základnú obsahovú náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. i) zákona, t.j. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Aj odvolací súd po preskúmaní predmetnej zmluvy zistil, že

neobsahuje rozčlenenie splátok úveru na istinu, úroky a iné poplatky. Nerozčlenenie jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky nemôže byť považované za splnenie povinnosti, ktorá vyplývala z vyššie cit. ust. zákona o spotrebiteľských úveroch.

Odvolací súd preto zhodne so súdom prvého stupňa konštatuje, že úverová zmluva uzavretá medzi účastníkmi dňa 15.05.2008 neobsahuje základnú obsahovú náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a preto sa poskytnutý úver v zmysle § 4 ods. 3 tohto zákona považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Súd prvého stupňa potom správne ustálil, že navrhovateľ mal právo na vrátenie len skutočne poskytnutého plnenia, teda poskytnutého úveru, nemal právo žiadať úroky z úveru či iné poplatky a nemal ani právo úhradu vykonanú odporcom sčasti započítať na úhradu úrokov z úveru. Takto navrhovateľ mal právo požadovať iba výšku úveru, ktorý odporcovi preukázateľne už poskytol.

Súd prvého stupňa potom správne ustálil, že navrhovateľ mal právo na vrátenie len skutočne poskytnutého plnenia, teda poskytnutého úveru, nemal právo žiadať úroky z úveru či iné poplatky a nemal ani právo úhradu vykonanú odporcom sčasti započítať na úhradu úrokov z úveru.

Čo sa týka aj výšky dohodnutých úrokov - úroky dohodnuté pri poskytnutí peňažnej pôžičky predstavujú odplatu (odmenu) za užívanie požičanej istiny. Občiansky zákonník a ani iné právne predpisy výslovne neustanovujú, do akej výšky možno pri peňažnej pôžičke dojednať úroky. Z tejto skutočnosti však nemožno úspešne vyvodzovať, že by výška úrokov závisela len na dohode účastníkov zmluvy o pôžičke a že by teda nepodliehala žiadnemu obmedzeniu. Rovnako aj u dohody o úrokoch pri peňažnej pôžičke totiž platí ustanovenie § 3 ods. 1 Obč. zák., podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Dobrymi mravmi v občianskoprávných vzťahoch sa v súdnej praxi rozumie súbor spoločenských, kultúrnych a mravných pravidiel správania, ktorý je vlastný všeobecne uznávaným vzájomným vzťahom medzi ľuďmi a mravným princípom spoločenského poriadku a ktorý v historickom vývoji osvedčil istú nemennosť, vystihujúce podstatné historické tendencie sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu noriem základných. Za dobré mravy sa považuje súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržovanie je častokrát zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé správanie bolo v súlade so všeobecnými morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

Nemôžu byť žiadne pochybnosti o tom, že neprimerane vysoké úroky dojednané pri peňažnej pôžičke sú všeobecne považované za odporujúce všeobecne uznávaným pravidlám správania a vzájomným vzťahom medzi ľuďmi a mravným princípom spoločenského poriadku a že teda sú v rozpore s dobrými mravmi. Požiadavka na neprimerané zmluvné úroky súčasne naplňa skutkovú podstatu trestného činu úžery, a to za predpokladu, že ide (má ísť) o plnenie, ktorého hodnota je k hodnote vzájomného plnenia v hrubom nepomere, a že veriteľ pritom zneužije tieseň, neskúsenosť, rozumovú slabosť alebo rozrušenie dlžníka. Dohoda, ktorou boli pri peňažnej pôžičke dojednané neprimerane vysoké úroky, je neplatná (§ 39 Obč. zák.), a to buď pre rozpor so zákonom (ak predstavuje naplnenie skutkovej podstaty trestného činu úžery, prípadne iného trestného činu) alebo pre rozpor s dobrými mravmi (v ostatných prípadoch rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 15. decembra 2004, sp. zn. 21 Cdo 1484/2004).

Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že v zmluve účastníkov dohodnuté úroky, predstavujúce odmenu za poskytnutie úveru vo výške 79,49% sú tiež v rozpore s dobrými mravmi.

Odvolací súd síce nezdieľa názor prvostupňového súdu o absolútnej neplatnosti celých úverových podmienok a len z tohto dôvodu nemožno považovať celé úverové podmienky za neplatné, ale poukazuje na to, že obchodné podmienky sú tzv. typovými, kde ich obsah a rozsah a to, čo v nich bude alebo nebude a v akej forme a podobe, určuje výlučne len navrhovateľ ako dodávateľ, ktorý tieto

podmienky formuluje. V podstate odporca ako spotrebiteľ ich obsah zásadným spôsobom ani meniť nemôže. Ak chce spotrebiteľský úver získať, má možnosť len všetko podpísať a akceptovať. Nemá možnosť výberu a voľby podmienok.

V tejto súvislosti odvolací súd podporne poukazuje na argumentáciu obsiahnutú v náleze Ústavného súdu ČR, sp. zn. I.ÚS 3512/11, ktorý poukázal na to, že samotným východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to aj so zreteľom na možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Zákonodarca sa preto pokúsil vyrovnať túto faktickú nerovnosť cestou práva, a to formou obmedzení autonómie vôle [por. nález Ústavního soudu zo dňa 15.06.2009, sp. zn. I.ÚS 342/09 (N 144/53 SbNU 765)]. V spotrebiteľskom práve je dodávateľ vo fakticky výhodnejšom postavení, pretože má odbornú prevahu nad spotrebiteľom, ktorému svoje služby poskytuje. A preto okrem obmedzení vyplývajúcich z princípu rovnosti prostriedkov možno od dodávateľa tiež očakávať (prípadne i vyžadovať), že sa vo vzťahu k spotrebiteľovi bude správať vo všeobecnej rovine poctivo. Pokiaľ nepostupuje týmto spôsobom, spreneverí sa dôvere druhého účastníka zmluvného vzťahu v poctivosť jeho správania, a takémuto nepoctivému správaniu nemožno poskytnúť právnu ochranu. V praxi sa zásada poctivosti prejavuje okrem iného tým, že text spotrebiteľskej zmluvy, obzvlášť ak ide o zmluvu formulárovú, má byť pre priemerného spotrebiteľa dostatočne čitateľný, prehľadný a logicky usporiadaný. Napríklad zmluvné dojednania musia mať dostatočnú veľkosť písma, nesmú byť vo výrazne menšej veľkosti než okolitý text, nesmú byť umiestnené v oddieloch, ktoré vzbudzujú dojem nepodstatného charakteru. Uvedená zásada poctivosti dopadá i na aplikáciu všeobecných obchodných podmienok. Je potrebné zdôrazniť, že obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách na rozdiel napríklad od obchodných zmlúv majú slúžiť predovšetkým na to, aby nebolo potrebné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru. Naopak nemôžu slúžiť na to, aby do nich v často neprehľadnej, zložito formulovanej a malým písmom písanej forme ukryl dodávateľ dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa najskôr uniknú (napríklad rozhodcovská doložka alebo dojednanie o zmluvnej pokute). Pokiaľ tak i napriek tomu dodávateľ postupuje, nepočína si v právnom vzťahu poctivo a takému konaniu nemožno priznať právnu ochranu.

S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v zamietajúcej časti ako vecne správny potvrdil podľa § 219 O.s.p.

V danom prípade bolo dôvodné o náhrade trov konania rozhodnúť podľa § 142 ods. 1 O.s.p., nakoľko odporca mal v odvolacom konaní plný úspech, ale nakoľko si náhradu trov konania neuplatnil voči neúspešnému navrhovateľovi v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p., bolo dôvodným mu náhradu trov konania nepriznať.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vo výroku vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p., potvrdil.

V odvolacom konaní mal úspech odporca, preto mu podľa § 142 ods. 1 O.s.p. vzniklo právo na náhradu trov konania voči neúspešnému navrhovateľovi, odporca si však náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil a z obsahu spisu mu ani žiadne trovy nevyplývajú, preto bolo dôvodné odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznať.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.